

РЕШЕНИЕ

№ 4761

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2051** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 7 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предишно наименование [фирма] срещу решение No Ж-5 от 06.01.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което му е разпоредено: в производство по чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката на [фирма] са дадени задължителни писмени указания да коригира свое становище № [ЕГН]/01.06.2021 г., при което предоставената мощност за обект с абонатен номер[ЕИК], представляващ „Складова база“, да се определи съгласно чл. 34, ал. 2 от Наредба № 6 от 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи и да възстанови на жалбоподателя надветите суми, считано от 01.06.2021 г. С жалбата се излагат доводи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Моли, да се отмени обжалваното решение и се присъдят направените по делото разноски.

В съдебно заседание се представлява от юриск.Р.,която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юриск. Н.,

оспорва жалбата като неоснователна и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована ,не се явява и представлява.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Административното производство, завършило с постановяване на оспореното в настоящото производство Решение № Ж - 5/06.01.2022 г. е образувано от комисията по жалба, внесена в КЕВР с вх. № Е-11И-00- 16/19.08.2021 г. от [фирма], с която това дружество като ползвател на електроразпределителната мрежа на [фирма] за обект: „Складова база“ [населено място], с абонатен номер[ЕИК], е възразило пред комисията, че през констатираните от електроразпределителното дружество месеци Февруари 2021 г. и Март 2021 г. не е превишавало предоставената му мощност.

Обект „Складова база“, находящ се в ПИ 58030.2.9908, попадащ в регулационните линии на [населено място], [община], се захранва с електрическа енергия от ТП „Складове Б.“, [населено място], който е присъединен към въздушен електропровод 20 kV „П. връх“. Трафопост „Складове Б.“ не е собственост на [фирма]. В трафопоста са разположени автоматичен прекъсвач 400А, токов трансформатор 200/5 и меден кабел със сечение 95 мм², чрез които се захранва обекта. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране е начислявана цена за достъп.

Констатирано е, че и към момента, консумираната електрическа енергия от клиента се измерва посредством електромер, който регистрира използваната мощност от обекта на всеки 15 минутен интервал. В клиентската информационна система се извършва автоматично сравнение на предоставената и използвана мощност от обекта, включително и периода, през който е използвана мощността.

След установяване на системно превишаване на предоставената мощност от обекта, което е доказано пред КЕВР с изпратени данни от електромера, с писма от м. януари 2017 г. и м. февруари 2017 г., клиентът е приканван да започне процедура за увеличаване на предоставената мощност по реда на Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи, но последващи действия от него не са предприемани.

С писмо с изх. № [ЕГН]/25.06.2021 г., [фирма] е уведомило [фирма], че за месеците Февруари и Март 2021 г., достигнатата използвана максимална мощност от обекта е 102 kW и 130 kW и считано от 01.06.2021 г. за обекта е определена предоставена мощност 130 kW, съгласно становище № [ЕГН]/01.06.2021 г.

Физически, съоръженията за присъединяване на обекта са оразмерени, така че предоставената мощност е 130 kW - 140 kW.

[фирма] регулярно е използвал по-голяма мощност, заплащайки цена за достъп на база по-малка мощност.

С оглед обстоятелството, че обектът е присъединен преди 2000 г. и присъединяването е осъществено посредством съоръжения изградени в миналото, реално позволяващи използването на мощност 130 kW - 140 kW, независимо, че в клиентската информационна система е наследена информация за предоставена мощност 70 kW

предоставената мощност за обекта е увеличена до реално използваната 130 kW.

С решение на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране /сега КЕВР/ № Ц- 017/28.06.2012 г. и във връзка с изискванията на Правилата за търговия с електрическа енергия и Правилата за измерване на количествата електрическа енергия, всички клиенти, присъединени към разпределителната мрежа заплащат цена за достъп до тази мрежа. Стойността на услугата „достъп до електроразпределителната мрежа“ за небитови клиенти се изчислява, като произведение на единичната цена, утвърдена от КЕВР за съответния ценови период, броя дни на отчетния период и размера на предоставената мощност.

С издаването на становище № [ЕГН]/01.06.2021 г. за увеличаване на предоставената мощност на 130 kW, [фирма] е възстановило равенството на реалната използвана мощност за обекта и тази, за която се заплаща цена за достъп. По този начин е прекратено съществуващото положение да се използва по- голяма мощност от клиента, заплащайки цена за достъп на база.

Обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа преди влизане в сила на Закона за енергетиката и енергийната ефективност /ЗЕЕЕ, обн.ДВ бр.64 от 16 Ю. 1999г., отм. ДВ бр.18 от 5 Март 2004 г./който въведе изискванията за сключване на писмени договори за присъединяване, с оглед на което към момента на издаване на лицензия №Л-135-07/13.08.2004 г., присъединителните съоръжения са били вече изградени, обектът е бил присъединен към съществуващата електроразпределителна мрежа и [фирма] пренася електрическа енергия при условията на съществуващо присъединяване.

От правна страна.

Оспореният индивидуален административен акт - решение No Ж-5 от 06.01.2022 г. На КЕВР е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма, но при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправни разпоредби. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 , а именно Наредба No 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

Съгласно чл. 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ - КЕВР прилага мерките по ал. 2, когато установи, че контролираните по този закон лица, са извършили или извършват действия, с които нарушават условията за извършване на лицензионната дейност. В съответствие с чл. 201, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗЕ КЕВР налага принудителни административни мерки, като разпорежда писмено - преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок. Съгласно чл. 204 от АПК доколкото в тази глава не са предвидени особени правила, прилагат се съответните разпоредби на АПК.

Въз основа на установените фактически обстоятелства и при съобразяване на приложимите нормативни разпоредби настоящият съдебен състав приема, че КЕВР

при провеждане на административното производство и при постановяване на индивидуалния административен акт, с който е наложила принудителна административна мярка на жалбоподателя, е допуснала съществено нарушение на чл. 35, чл. 36, чл. 49 и чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК, както и нарушение на чл. 202, във връзка с чл. 201, ал. 1, б.а от ЗЕ и чл. 147, ал. 2 от Наредба No 3. КЕВР не е изяснила фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е обсъдила становището на [фирма].

КЕВР е смесила производствата по налагане на принудителни административни мерки по чл. 201 - чл. 204 от ЗЕ и производството по разглеждане на жалби по чл. 142 - чл. 149 от Наредба No 3. В тази връзка са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила изразяващи се в следното. Комисията е приела за установено, че обектът е превишавал предоставената мощност, но в своето решение е задължила електроразпределителното дружество да намали увеличената мощност до присъединената такава, което не е било предмет на административното производство.

Диспозитивът на решението съдържа принудителна административна мярка, която директно постановява премахване на задължение на потребител да заплаща цена за достъп до електроразпределителната мрежа в съответствие с използваната такава от неговия обект.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и на клиенти срещу крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Съгласно ал. 5 на чл. 22 от ЗЕ, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона.

В случая, Комисията не е дала указания по прилагането на закона, а е наложила принудителна административна мярка по смисъла на чл. 201, ал. 2, т. 1, буква „а“ от ЗЕ, като е разпоредила на лицензианта [фирма] да предприеме определени действия и е дала срок за извършването им. Комисията не е спазила правилата за налагане на принудителна административна мярка, по проведеното производство не е съставен и връчен на [фирма] констативен протокол в съответствие с изискванията на чл. 202, ал. 1 от ЗЕ, което е основание за отмяна на решението /в този смисъл решение 5894/2015 г. по дело № 5246/2015 г. АССГ, потвърдено с решение на ВАС по адм. дело № 13667/2015 г./.

На следващо място, с указанието, дадено в изр. второ, точка първа на решението, КЕВР се е намесила в гражданско-правни отношения. Диспозитивът „да възстанови на жалбоподателя“ е осъдителен, потвърждава спорното право и нарежда на длъжника да изпълни спорно парично задължение. Спорът дали цената за достъп в определен размер и за определен период следва да бъде възстановена е гражданско правен, произтича от договорните отношения между [фирма] и едноличния търговец и решаването на този спор от административен орган е недопустимо.

Същевременно с оглед мотивите и диспозитива на решението, настоящия съдебен състав намира, че КЕВР не е съобщила реално съществуващото положение - реално предоставена мощност, която клиентът постоянно използва и задължението на всеки клиент да заплаща за тази мощност, съотнесено към конкретните факти по делото.

Предвид на изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение No Ж-5 от 06.01.2022 г. на КЕВР, с което е разпоредено на

[фирма]: в производство по чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката на [фирма] са дадени задължителни писмени указания да коригира свое становище № [ЕГН]/01.06.2021 г., при което предоставената мощност за обект с абонатен номер[ЕИК], представляващ „Складова база“, да се определи съгласно чл. 34, ал. 2 от Наредба № 6 от 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи и да възстанови на жалбоподателя надзетите суми, считано от 01.06.2021 г. е незаконосъобразно, предвид допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствени правила и материалноправни разпоредби (отменителни основания по чл. 146, т. 3 т. 4 от АПК). В съответствие с чл. 173, ал. 2, предл.3 от АПК с оглед естеството на производството, делото следва да се върне на КЕВР като административна преписка за ново произнасяне при спазване на административнопроизводствените правила и разглеждане на жалбата на [фирма] в съответствие с чл. 142 - чл. 149 от Наредба No 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, при съобразяване на материалноправните предпоставки по приетата по чл. 116, ал. 7 от ЗЕ наредбата за присъединяване към преносната и разпределителните електрически мрежи на производители и потребители, и възможността за възстановяване на индивидуалното измерване на потребената електрическа енергия за имота на [фирма] при наличие на нормативно предвидените предпоставки, както и да съдейства за доброволно уреждане на спора (чл. 146, ал. 1 от Наредба No 3). КЕВР следва да съобрази дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като на основание чл. 174 от АПК следва да ѝ се определи 60 дневен срок за издаване на административен акт.

Относно разноските.

При този изход на процеса и с оглед направено искане от жалбоподателя за присъждане на направените разноски по делото в съответствие с чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени направените разноски по делото, като бъде осъдена КЕВР да заплати на жалбоподателя разноски по делото в размер на 350,00 лв. представляващи държавна такса 50 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предишно наименование [фирма] - Решение No Ж-5 от 06.01.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е разпоредено: в производство по чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката на [фирма] са дадени задължителни писмени указания да коригира свое становище № [ЕГН]/01.06.2021 г., при което предоставената мощност за обект с абонатен номер[ЕИК], представляващ „Складова база“, да се определи съгласно чл. 34, ал. 2 от Наредба № 6 от 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи и да

възстанови на жалбоподателя надвзетите суми, считано от 01.06.2021 г.

ВРЪЩА делото като административна преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на указания в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 60 дневен срок за произнасяне с административен акт.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 350, 00 (триста и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: